

Parter i hovedsagen

Ansøger om toldmyndighedernes indgriben: LEGO Juris A/S

Indsiger mod toldmyndighedernes indgriben: »SZOTI« Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for et kriterium i en medlemsstats retspraksis, hvorefter en uautoriseret brug af et varemærke kvalificeres som en krænkelse af et varemærke, der beskytter en fotorealistic gengivelse af et af byggeelementerne i byggelegetøj, såsom den i hovedsagen omhandlede brug, der er kendetegnet ved den omstændighed, at der i det omtvistede modulopbyggede byggelegetøjs lukkede emballage kan findes en byggeklods (herefter »klods«), hvis form kan forveksles med gengivelsen af en klods, der er beskyttet af varemærket, samt en byggevejledning, der gengiver denne klods på en måde, der kan forveksles med varemærket, mens hverken gengivelsen af den af varemærket beskyttede klods eller et tegn, der kan forveksles hermed, optræder på ydersiden af byggelegetøjets lukkede emballage, eller kun optræder delvist, og ingen andre elementer af emballagen nævner varemærkeindehaveren?
- 2) Hvis ovennævnte brug af varemærket skal anses for at være en brug, over for hvilken varemærkeindehaveren kan gribe ind i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ⁽¹⁾ af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, skal denne bestemmelse da forstås således, at varemærkeindehaveren kan kræve, at importen til det pågældende land af den vare, der udgøres af byggelegetøjet som helhed, afbrydes, og at denne vare i denne forbindelse tilbageholdes, selv om brugen af varemærket kun sker i forbindelse med en eller få klodser fra byggelegetøjet — der kan adskilles fra varen og teknisk set svarer til andre klodser — samt ved en gengivelse af disse klodser i byggevejledningen?
- 3) Såfremt EU-retten skal fortolkes således, at varemærkeindehaveren kan fremsætte krav med hensyn til varen som helhed, selv om brugen af varemærket kun sker i forbindelse med en eller få klodser fra byggelegetøjet — der kan adskilles fra varen og teknisk set svarer til andre klodser — samt ved en gengivelse af disse klodser i byggevejledningen, er anerkendelsen af en skønsbeføjelse hos domstolene, hvorefter en medlemsstats domstol ikke udsteder et forbud mod fortsat import af byggelegetøjet til landet og i denne henseende afslår anmodningen om foreløbige retsmidler med henblik på tilbageholdelse af byggelegetøjet, forenelig med EU-retten, idet der tages hensyn til den begrænsede karakter af en krænkelse, der kun berører en eller få klodser, der kan findes i en lukket emballage, krænkelsens mindre grove karakter og begrænsede omfang i forhold til varen som helhed og de interesser, der er forbundet med handel uden restriktioner med et byggelegetøj, der i vid udstrækning ikke kan rejses tvivl om?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16.12.2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2015, L 336, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 4. juli 2023 — Advokat og notar mod Formanden for Oberlandesgericht Hamm

(Sag C-408/23, Advokatnotar)

(2023/C 321/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Advokat og notar

Sagsøgt: Formanden for Oberlandesgericht Hamm

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, som præceptivt fastsætter, at en person ikke kan ansættes som advokatnotar for første gang, hvis vedkommende ved udløbet af ansøgningsfristen for notarstillingen er fyldt 60 år, selv hvis flere stillinger må forblive ubesatte, fordi der i den retskreds, hvor ansøgningsproceduren har fundet sted, ikke findes yngre ansøgere, og ansøgere fra andre retskredse ikke må ansøge?
- 2) Skal det første spørgsmål besvares bekræftende, såfremt det må forventes, at flere udbudte stillinger som advokatnotar i det efterfølgende år på ny ikke vil kunne besættes med egnede ansøgere under 60 år?
- 3) Skal det første spørgsmål i hvert fald besvares bekræftende, fordi det desuden må forventes, at det også i andre retskredse uden for byområder i gentagne tilfælde vil forekomme, at ikke alle udbudte stillinger som advokatnotar kan besættes med egnede ansøgere under 60 år?
- 4) Foreligger der ingen tilsidesættelse af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000, hvis tilgængeligheden af notarydelser i en retskreds er sikret, selv om en ansøger, der er ældre end 60 år, alene på grund af sin alder ikke er blevet ansat som advokatnotar, og flere stillinger er forblevet ubesatte?

(1) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10. juli 2023 — Secab Soc. coop. mod Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Sag C-423/23, Secab)

(2023/C 321/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secab Soc. coop.

Sagsøgte: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) og Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 5, stk. 4, i direktiv (EU) 2019/944⁽¹⁾, 3. og 12. betragtning til direktiv (EU) 2018/2001⁽²⁾, 27., 28., 29. og 39. betragtning til samt artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) 2022/1854⁽³⁾ til hinder for en national lovgivning, der fastsætter et loft over markedsindtægter fra salg af elektricitet, som anvendes på den måde, der er fastsat i artikel 15a i lovdekret nr. 4 af 27. januar 2022, og som ikke sikrer, at producenterne gives mulighed for at tilbageholde 10 % af indtægterne over dette loft?
- 2) Er artikel 5, stk. 4, i direktiv (EU) 2019/944, 2., 3. og 12. betragtning til direktiv (EU) 2018/2001, 27., 28., 29. og 39. betragtning til samt artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EU) 2022/1854 til hinder for en national lovgivning, der fastsætter et loft over markedsindtægter fra salg af elektricitet, som anvendes på den måde, der er fastsat i artikel 15a i lovdekret nr. 4 af 27. januar 2022, og som indebærer, at investeringer i sektoren for vedvarende energi ikke opretholdes og tilskyndes?